

ارزیابی مقدماتی عملکرد علوفه و صفات مورفولوژیکی در ۲۰ رقم و اکوتیپ چشم یکساله (*Lolium multiflorum*)

در شرایط کشت فاصله دار

• علی اشرف بعفری و سید محسن حسام زاده، اعضای هیات علمی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع،

• نورالله سعیدی، دانشجوی دکترای رشته مرتعداری، دانشگاه آزاد اسلامی و

• محسن سعیدی، دانشجوی دوره کارشناسی ارشد

رشته زراعت، دانشگاه تهران

تاریخ دست: دی ۱۴۰۰ | تاریخ پذیرش: مرداد ماه ۱۳۸۲

چکیده

به منظور بررسی تنوع ژنتیکی بین ارقام و اکوتیپ‌های داخلی و خارجی چشم یکساله (*Lolium multiflorum*) موجود در بانک ژن منابع طبیعی، ۲۰ رقم و اکوتیپ در یک طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در شرایط کشت فاصله دار مورد ارزیابی قرار گرفتند. عملکرد علوفه خشک و صفات مروفولوژیکی، تاریخ خوشیده، تاریخ گلدهی، محیط پوشش یقه، تعداد ساقه در بوته، ارتفاع ساقه و دیرزیستی بوته در پنج چین سال ۱۳۷۹ و دو چین سال ۱۳۸۰ اندازه گیری و مورد بررسی قرار گرفتند. داده‌های مربوط به هر یک از صفات در هر یک از چین‌های سال ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ به صورت جداگانه مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند. ضمناً داده‌های دو سال با استفاده از طرح کرتهای خرد شده در زمان مورد تجزیه آماری واقع شدند. اختلاف معنی داری بین ارقام و اکوتیپ‌ها برای تمام صفات مورد مطالعه در هر یک از چین‌ها و میانگین سالیانه نشانگر وجود تنوع ژنتیکی در ژرم پلاسم چشم‌های یکساله موجود در بانک ژن منابع طبیعی می‌باشد. از نظر مدت زمان ظهور خوشیده، ۱۱ روز اختلاف بین میانگین ارقام زودرس و دیررس وجود داشت. اکوتیپ‌های ۱۲۱۶ (فرانسه) و ۳۹۰ (ایتالیا) به ترتیب زود و دیر ترین تاریخ خوشیده را دارا بودند. برای مجموع عملکرد علوفه سالیانه اختلاف بین ارقام و اکوتیپ‌ها معنی دار بود. اکوتیپ‌های ۱۲۵۴ (استرالیا) و ۱۴۴۸ (آمریکا) با عملکرد ۱۱/۵ تن در هکتار و ۱۲۱۶ (فرانسه) و رقم Lm-VI (روسیه) با مجموع عملکرد ۶/۵ تن در هکتار به ترتیب بیشترین و کمترین ماده خشک علوفه را در سال تولید نمودند. از نظر پراکنش فصلی تولید علوفه، اختلاف معنی دار بین چین‌ها مشاهده گردید. میانگین عملکرد علوفه ارقام از چین ۱ به چین ۵، روند کاهشی داشت به تحکیم که ۵۰٪ از مجموع عملکرد علوفه سال ۱۳۷۹ و ۹۰٪ از مجموع علوفه تولیدی سال ۱۳۸۰ متعلق به چین ۱ بود. این روند برای صفات ارتفاع بوته و تعداد ساقه در بوته نیز مشاهده گردید. رقم ۱۷۶۵ (هلند) پراکنش عملکرد خوبی در تمام چین‌ها داشت.

در تجزیه مرکب داده‌ها اثر سال برای صفات مورد مطالعه معنی دار بود. اثرات متقابل ژنتیکی سال نیز برای کلیه صفات معنی دار بود. که نشان دهنده اینست که ارقام و اکوتیپ‌ها در سال‌های مورد مطالعه عملکرد های یکسان نداشته‌اند. اثرات پلی پلوئیدی فقط برای صفت دیرزیستی (طول عمر گیاه) معنی دار بود به نحوی که ارقام ترا پلوئید دیرزیستی بیشتری داشتند. به رغم عملکرد علوفه بیشتر ارقام ترا پلوئید در برخی چین‌ها، از نظر مجموع عملکرد سالیانه اختلاف معنی داری بین دو گروه پلوئیدی مشاهده نگردید.

کلمات کلیدی: چشم یکساله، *Lolium multiflorum*. عملکرد علوفه، صفات مورفولوژیکی و اثرات پلوئیدی

Pajouhesh & Sazandegi No:59 pp:20-30

Initial assessment of 20 varieties and ecotypes of annual ryegrass (*Lolium multiflorum*) for forage dry matter yields and morphological traits under spaced plants conditions

A. Jafari, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran. S. M. Hessamzadeh, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran. N. Abdi, Postgraduate Student of Range Management, Islamic Azad University, Tehran, Iran. and M. Saeedi Former Postgraduate Student of Agronomy, University of Tehran, Iran.

In order to assessing of forage productivity and morphological traits in annual ryegrass germplasm, an experiment was conducted at Alborz Research Center, Karaj, Iran. Seedlings of 20 genotypes (diploid and tetraploids) were transplanted in the field. Each row plot contains five spaced plants were established using a complete blocks design with three replications. Forage dry matter yield, basal cover, ear emergence date, pollination date, tiller number per plant, tiller height and persistency were assessed over five and two cuts for 2000 and 2001, respectively. The data were collected and analyzed for annual dry matter yield and annual average of morphological traits for each year. The data were also analyzed as split plot in time over the two years. There were significant differences among genotypes for all of characters in each year. The results indicate the presence of useful genetic variation in Italian ryegrass germplasm. For ear emergence date, there was 11 days interval between the early and the late ear emergence date, respectively. The accessions of 1216 (France) and 390 (Italy) had the earliest and the latest ear emergence date, respectively. For annual dry matter yield, accessions of 1254 (Australia), 1448 (USA) with an average of 11.5 tons/ha. and 1216 (France) and LM-VI (Russia) with 6.5 tons/ha. had the highest and the lowest forage production per year, respectively. There were significant difference between cuts for all of traits in both year. Dry matter production was decreased over cuts in both years. The first cuts of each year had about 50 and 90 percent of total annual dry matter yield for 2000 and 2001, respectively. This trend was the same for plant heights and tiller number per plants. The accession 1255 (Netherlands) had a good seasonal distribution for forge production. In combined analysis over two years, the effect of genotypes, year and genotypes \times year interaction effects were significant for all traits. The effects of ploidy level on forage production and morphological traits were also studied. Although tetraploids had higher production in some cuts but there were no significant differences between two ploidy levels for annual forage production. The effect of ploidy level was only significant for persistency. Tetraploids were more persistence than diploids. The ploidy \times year interaction effect was significant for tiller number and dry matter yield. In overall, the tetraploids produced higher dry matter yield and ratio of reproductive tillers in the second year.

Key words: Italian (annual) ryegrass (*Lolium multiflorum*) ploidy, forage production, morphological traits.

مقدمه

چشم یکساله یا چچم پرگل یکی از گونه های گراس های مناطق معتدل است. با اینکه به عنوان گیاهی یکساله شناخته شده است، اما در آب و هوای معتدل تا دو سال نیز رشد می کند. در ایران، این گونه بعنوان یک علوفه مرتتعی خوشخوارک در آذربایجان، گیلان^(۳) و دامنه های البرز و زاگرس یافت می شود و به صورت علف هرز در مزارع و اراضی آیش نیز مشاهده می گردد.

این گیاه در اروپا به عنوان چراگاه پاییزه و زمستانه استفاده می شود و ظرفیت چرای تولید ۷۰۰ کیلو دام به طور پیوسته در پاییز و زمستان دارد. این ظرفیت چرای دام می تواند در شرایط آبیاری و یا بارندگی بیش از ۵۰۰ میلی متر در فصل بهار به ۳ برابر افزایش یابد^(۴). این گونه گیاهی خود ناسازگار و دگرگشن است و برای گلدهی نیازی به بهاره شدن ندارد. چشم یکساله اگر به خوبی مدیریت شود می تواند به وسیله پذر خود احیاء

گردد. برای این منظور لازم است مرحله گلدهی چرای دام متوقف شود و پس از بذر دهی و ریش آن چراگاه استفاده مجدد قرار گیرد. این گیاه از نظر تولید علوفه در سال اول بست نسبت به سایر گراس ها برتری دارد. Wilman و Gao^(۱۳) در مقایسه ۲۰ گونه گراس در شرایط کشت متراکم گزارش کردند که از نظر استقرار و عملکرد علوفه سال اول گونه *Festuca pratensis* و *L. perenne* از سه گونه *Lolium multiflorum* و *L. perenne* و *F. arundinacea* بهتر بود. تاریخ ظهور خوشه به عنوان یکی از صفات مهم کنترل کننده عملکرد و کیفیت علوفه در گراس ها شناخته شده است. تاخیر در خوشه دهی موجب افزایش نسبت برگ به ساقه و افزایش کیفیت و خوشخوارکی این گیاه در مدت زمان طولانی تر می شود^(۹). علاوه بر این اندازه و تعداد پنجه ها نیز در افزایش عملکرد مؤثراند. پنجه ها بر دو نوع زایشی و رویشی تقسیم می شوند. افزایش نسبت پنجه های رویشی به زایشی به دیرزیستی (طول عمر گیاه) کمک می کند زیرا، پنجه های

بوده است. پراکنش رشد فصلی علوفه نیز خیلی مهم است. رشد خوب در اوخر زمستان و اوایل بهار برای چرای زود رس اهمیت دارد. در حالیکه رشد گیاه بعد از بارندگی های پاییزه برای چرای پاییزه و زمستانه در کشور ما حائز اهمیت است. یکی از عوامل مهمی که روی عملکرد علوفه سالیانه اثر می گذارد فراوانی چین های برداشت شده و نوع مدیریت بهره برداری یا چرای دام است. به طور معمول، بیشترین عملکرد علوفه در بهره برداری حفاظت شده، در برداشت تعداد کمتر چین های علوفه حاصل می شود. با اینحال، بیشترین کیفیت علوفه در برداشت های متعدد و با فواصل زمانی کوتاه تر، مشابه چرای متناوب دام حاصل می شود (۷).

علی رغم نقش منحصر به فرد گراس ها در تولید فرآورده های دامی، متناسفانه اطلاعات کمی در باره تنوع ژنتیکی بین ارقام و توده های داخلی و خارجی موجود در کشور وجود دارد. به علت اهمیت این گونه گیاهی در تولید علوفه در مناطق سردسیری و معتدل کشور، هر گونه تلاش در افزایش عملکرد آن تاثیر مستقیمی بر افزایش تولیدات دامی خواهد داشت. هدف از این تحقیق شناسایی ارقام و توده های خارجی و داخلی چشم یکسانه، بررسی یک یا دو ساله بودن آنها، تعیین ظرفیت تولید علوفه و عوامل مؤثر بر افزایش عملکرد علوفه در ۲۰ رقم و اکو تیپ چشم یک ساله دیپلوئید و تترالپوئید در طول دو سال بهره برداری بوده است.

- تاریخ گرده افشاری نیز بر اساس تعداد روز از اول فروردین تا ظاهر شدن پرچم ها روی ۳ خوشه در هر ژنتیپ در چین اول هر سال یادداشت گردید.

- سطح پوشش هر بوته بر اساس محیط یقه که ارتباط مستقیمی با تعداد پنجه های رسمی دارد در هر بوته بالاصله بعد از برداشت علوفه در چین آخر هر سال بر اسباب سانتی متر اندازه گیری شد.

- تعداد ساقه های بازو در هر بوته در هر چین شمارش و یادداشت شدند.

- ارتفاع ساقه های ظاهر شده از مرحله ظهر کامل خوشه ها، از سطح زمین تا نوک ۳ خوشه بلندتر بر حسب سانتی متر اندازه گیری شد.

- دیزیستی گیاه بر مبنای درصد زرد می، شادابی گیاه، اندازه پوشش یقه و درصد تخمینی پوشش گیاهی زنده هر کرت از نمره ۱ (ضعیف ترین) تا ۱۰ (شاداب ترین کرت ها) در اواخر فصل زمستان ۷۸ و ۷۹ اندازه گیری شد.

- عملکرد علوفه هر بوته بر اساس ماده خشک علوفه در تمام چین ها اندازه گیری شد. علوفه هر بوته در ارتفاع ۶ سانتی متری قطع شد و به صورت جداگانه در پاکت گذاشته شد. تمام نمونه ها پس از خشک شدن در هوای ازاد در آون دمای 100° بمدت ۴۸ ساعت قرار داده شدند و سپس توزین شدند. عملکرد علوفه هر بوته بر اساس ماده خشک محاسبه و میانگین علوفه هر کرت بر حسب تن در هکتار محاسبه گردید.

داده های مربوط به صفات اندازه گیری شده در هر یک از چین های سال ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ بصورت جداگانه و میانگین چین های هر سال مورد

ساقه دهنده پس از تولید بذر از بین می روند. این صفت با کاهش تراکم پنجه در طول دوره رشد گیاه بر اساس ارزیابی مشاهده ای تخمین زده می شود (۱۱).

گونه های جنس *Lolium* به صورت طبیعی دیپلوئید و دارای $2n=14$ کروموزوم هستند. لیکن واریته های متعدد اتوترالپوئید در چشم یکسانه توسط اصلاح گران ایجاد شده اند که با موقفيت زیادی همراه بوده اند. تترالپوئید ها پنجه های درشت تر، همراه با برگ های پهن تر از دیپلوئید ها تولید می کنند. اندازه بذر و اندازه نشاء در تترالپوئید ها بزرگتر است ولی سرعت رشد اولیه آنها از دیپلوئیدها کمتر است (۴). بزرگ بودن سلول های تترالپوئید بدليل بالا بودن مقدار DNA در سلول های تترالپوئید نسبت به دیپلوئید است و روند افزایش DNA در محله تقسیم سلولی (میتوز) موجب حجم شدن سلول ها می شود (۸).

از مهمترین اهداف اصلاحی چشم و سلار گراس های اصلاحه بر افزایش عملکرد علوفه، افزایش مقاومت به گرما، سرما، خشکی و بارندگی ها می باشد. صفات دیگری، از قبیل افزایش سرعت رشد در لایل یعنی و پاییز، دیزیستی و توسعه فصل چرا، بهبود کیفیت علوفه و مقاومت به چرای دام جزء صفات اصلاحی گراس های علوفه ای می باشند. به هر حال، افزایش عملکرد علوفه در واحد سطح، همیشه از مهمترین اهداف در اصلاح نباتات

مواد و روشها

ژرم پلاسیم مورد استفاده در این بررسی ۲۰ رقم و اکو تیپ دیپلوئید و تترالپوئید چشم یکسانه از کشورهای مختلف بود. در ابتدا تعداد ۲۳ اکو تیپ یا رقم انتخاب شدند. پس از کشت آنها، اکو تیپ های شماره ۳۷۵ و ۱۶۲۴ در سال اول آزمایش خشک شدند و لذا از تجزیه آزمایش حذف شدند. نام و مشخصات ژنتیپ های مورد استفاده در جدول شماره ۱ آمده است.

در پاییز ۱۳۷۸ از هر یک از ژنتیپ ها، ۲-۳ عدد بذر در هر یک از ۱۵ گلدان کوچک کشت شدند. پس از اینکه بوته ها به اندازه کافی رشد نمودند، از هر گلدان یک بوته قوی نگهداری و بقیه حذف شدند. جهت تحریک پنجه زنی بیشتر، بوته ها سرزني شدند. پس از ۴ هفته نشاء ها به مزرعه اصلی منتقل شدند. طرح مورد استفاده بلوك های کامل تصادفی با سه تکرار بود. هر کرت شامل ۵ بوته در یک ردیف بود. فواصل کاشت بوته ها ۵۰ سانتی متر و فاصله بین ردیف ها نیز ۵۰ سانتی متر بود. در طول دوره آزمایش موازیت های زراعی از قبیل مبارزه با علف های هرز و برنامه کود دهی بر اساس توصیه های علمی انجام شد. آبیاری هر ۷ روز یک بار صورت گرفت.

در سال ۱۳۷۹، پنج چین در ۴ خرداد، ۱۰ تیر ۱۰ مرداد، ۵ مهر و ۵ آذر و در سال ۱۳۸۰ دو چین در ۵ خرداد و ۱۵ تیر برداشت و صفات مذکور در ذیل، یادداشت برداری شدند.

- تاریخ ظهور خوشه، بر اساس تعداد روز از اول فروردین تا ظهور ۳ خوشه در هر ژنتیپ در چین اول هر سال یادداشت گردید.

جدول شماره ۱- منشا و مشخصات ۲۰ رقم یا اکوتبیپ چشم یک ساله مورد ارزیابی

کد ژنوتیپ در بانک ژن	منشا	سطح پلولیدی	زمان رسیدن
۱۵۵۱	روسیه	دیپلو ۱۷	زود رس
۱۲۸۰	امریکا	دیپلو ۱۷	زود رس
۳۹۳	ایتالیا	دیپلو ۱۷	زود رس
۱۲۱۶	فرانسه	دیپلو ۱۷	زود رس
۱۷۶۶	هلند	تریاپلولید	زود رس
۱۰۴۶	اصفهان	تریاپلولید	زود رس
۱۳۸۹	فانو	دیپلو ۱۷	متوسط رس
۳۹۰	ایتالیا	دیپلو ۱۷	متوسط رس
۱۲۶۸	فرانسه	دیپلو ۱۷	متوسط رس
۱۴۴۸	امریکا	دیپلو ۱۷	متوسط رس
Lm-V	روسیه	تریاپلولید	متوسط رس
Lm-VI	روسیه	تریاپلولید	متوسط رس
۱۶۳۴	هلند	تریاپلولید	متوسط رس
۲۲	ایسکا	تریاپلولید	متوسط رس
۱۷۶۵	هلند	تریاپلولید	متوسط رس
۱۳۸۸	فانو	دیپلو ۱۷	دیر رس
۱۲۵۴	استرالیا	دیپلو ۱۷	دیر رس
۳۷۳	ایتالیا	تریاپلولید	دیر رس
۳۷۴	ایتالیا	تریاپلولید	دیر رس
Multimo	روسیه	تریاپلولید	دیر رس

در سطح ۷۰٪ معنی دل بود. اثر متقابل ژنوتیپ × سال نیز برای کلیه صفات معنی دار بود که این صفات می باشد (جدول شماره ۳). نتایج میانگین مطالعه های زیر یک از ۲۰ رقم برای میانگین سالهای ۷۹ و ۸۰ در جداول شماره ۴ و ۷ آزاد شده است. ضریب تغییرات اشتباہ آزمایش (CV) برای کلیه صفات محسوب شده و در انتهای جداول ۴ تا ۷ درج گردید. درصد CV بدست آمده با اکثر صفات در حد مطلوبی است که نشان دهنده دقت نسبتاً خوب در اندازه گیری صفات مورد مطالعه است مقابله میانگین ارقام برای کلیه صفات مورد مطالعه روش دانکن در سطح ۵٪ انجام شد اختلاف معنی داری بین ارقام و اکوتبیپ ها برای تمام صفات مورد مطالعه در هر سال مشاهده گردید که نشانگ وجود تنوع ژنتیکی در ارقام و اکوتبیپ های مورد مطالعه می باشد (جدول شماره ۴ تا ۷).

از نظر مدت زمان ظهور خوشة، ۱۱ روز اختلاف بین میانگین ارقام زودرس و دیررس وجود داشت. اکوتبیپ های ۱۲۱۶ (فرانسه) و ۳۹۰ (ایتالیا) به ترتیب زود و دیرترین تاریخ خوشه دهی را دارا بودند (جدول شماره ۴). تاریخ خوشه دهی و گل دهی تحت تاثیر عوامل محیطی دما و نور قرار می گیرند و ممکن است این تاریخ ها در محیط های متفاوت تغییر کنند. آگاهی از تاریخ نسبی خوشه دهی برای همزمانی گرده افسانی در برنامه های دورگ گیری مفید است. علاوه بر این، تاریخ گلدهی بر عملکرد و کیفیت علوفه گراس ها تاثیر دارد. برای مناطق کم باران ارقام زودرس و برای

تجزیه واریانس قرار گرفتند. برای عملکرد علوفه، علاوه بر تجزیه هر یک از چین ها، مجموع عملکرد علوفه سالیانه نیز مورد تجزیه واریانس قرار گرفت. در تجزیه مرکب داده های دو سال از طرح کرت های خرد شده در زمان که در آن سالها در کرت های فرعی اختصاص داده شده اند استفاده شد (۱۰). منظور بررسی اثرات پلولیدی، داده های مربوط به ارقام دیپلو ۱۷ و تریاپلولید برای هر صفت مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند. از نرم افزار های AGROBASE ، برای تجزیه آماری داده ها و EXCEL برای رسم نمودارها استفاده شد.

نتایج و بحث

داده های مربوط به هر یک از صفات اندازه گیری شده در هر یک از چین های سال ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ به صورت جداگانه مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند و خلاصه تجزیه واریانس میانگین سالیانه چین ها و میانگین داده های دو سال برای هر یک از صفات در جدول شماره ۲ خلاصه شده است. اثر تیمار برای صفات تعداد ساقه و محیط یقه در سطح احتمال ۵٪ و برای سایر صفات در سطح ۱٪ معنی دار بود که نشان دهنده وجود تنوع بین ارقام و اکوتبیپ ها برای کلیه صفات مورد مطالعه می باشد (جدول شماره ۲). میانگین داده های هر سال در معرض تجزیه واریانس مرکب قرار گرفت (جدول شماره ۳). میانگین مربعات ژنوتیپ (تیمار) برای کلیه صفات در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود. اثر سال، برای کلیه صفات بجز دیر زیستی

جدول شماره ۲- خلاصه تجزیه واریانس جدایانه میانگین چین های هر سال و میانگین کل دو سال برای صفات مورد مطالعه در ۲۰ ژنوتیپ چچم یکساله در سال های ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰.

میانگین دو سال	سال		نام صفت
	۱۳۸۰	۱۳۷۹	
۱۵/۰۹ **	۳۲/۲۲ **	۲۳/۶۶ **	تاریخ ظهر خوش (روز)
۱۷/۶۶ **	۳۶/۰۸ **	۲۶/۸۴ **	تاریخ گرده افسانی (روز)
۴۳/۱۸ **	۶۴/۹۹ **	۷۷/۲۶ **	ارتفاع بونه (سانتی متر)
۴۰۴/۶۳ *	۱۳۴۸/۱ **	۳۵/۳۲ *	تعداد ساقه
۵۰/۷۵ *	۱۱۷/۲۱ *	۱۰۴/۰۵ **	محیط یقه (سانتی متر)
۶/۷۹ **	۷/۰۷ **	۷/۸۳ **	دیر زیستی (نمره)
۵/۵۲ **	۵/۳۵ **	۱۸/۷۷ **	مجموع عملکرد علوفه خشک (تن در هکتار)

* و ** = به ترتیب معنی دار در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱

جدول شماره ۳- خلاصه تجزیه واریانس مرکب، میانگین مریعات ژنوتیپ بسال اثر متقابل ژنوتیپ × سال و ضریب تغییرات برای صفات مورد مطالعه در ۲۰ ژنوتیپ چچم یکساله در طول دو سال ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰.

منابع تغییرات	درجه آزادی	درجه	تاریخ ظهر خوش	تاریخ گرده افسانی	ارتفاع ساقه	تعداد ساقه	محیط یقه	دیر زیستی	عملکرد علوفه
تکرار	۲	۷/۸۴	۲/۱۷	۳۷/۶۵	۸۷/۰۹	۲۰/۷۶	۱/۰۶	۶/۳۱	
ژنوتیپ	۱۹	۳۰/۱۸ **	۳۵/۲۳ **	۸۶/۳۵ **	۸۰/۹۳۲ **	۱۰/۱/۶ **	۱۲/۶ **	۱۱/۰۴ **	
اشتباه ۱	۳۸	۳/۷۶	۳/۷۴	۱۰/۴۲	۱۹/۹۴	۳۲/۶۷	۰/۶۸۹	۳/۱۷	
سال	۱	۴۸۷۵ **	۱۲۴۲ **	۴۹۶۹ **	۴۳۰/۲ **	۱۹۱۴ **	۰/۰۱	۴۵/۰۴ **	
ژنوتیپ × سال	۱۹	۲۶/۶۹ **	۲۷/۰۹ **	۵۵/۸۹ **	۵۷۴/۱ **	۱۰/۱/۱ *	۱/۸۱ **	۱۳/۰۹ **	
اشتباه ۲	۴۰	۷/۶۳	۷/۷۲	۱۹/۴۶	۴۵/۲۶	۲۵/۱۵	۰/۲۰۱	۴/۱۱	
ضریب تغییرات %	CV %	۷/۴۱	۴/۸۹	۷/۷۸	۲۱/۳۶	۹/۴۹	۸/۵۶	۸/۸۱	

* و ** = به ترتیب معنی دار در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱

سانتی متر برای تمام چین های دو سال، بیشترین ارتفاع و ارقام ۱۵۵۱ (روسیه) با میانگین ارتفاع ۵۴/۱۳ سانتی متر، کمترین ارتفاع بوته را دارا بودند. اثر سال و اثر متقابل رقم × سال برای ارتفاع بوته نیز معنی دار بود. میانگین ارتفاع بوته از ۸۱/۷۳ به ۵۱/۰۲ سانتی متر به ترتیب از سال ۷۹ به ۸۰ کاهش یافت (جداول شماره ۳ و ۵). برای تعداد ساقه در بوته ژنوتیپ ۱۰۴۶ (جمع آوری شده از اصفهان) با میانگین ۹۱/۷ ساقه در بوته بیشترین و Lm-VI (روسیه) با میانگین ۲۸/۱ ساقه در بوته کمترین تراکم ساقه را دارا بودند (جدول شماره ۵). اثر سال و اثر متقابل ژنوتیپ × سال برای این صفت

مناطق سردسیری و پرباران ارقام دیررس مناسب ترند. تأخیر در خوش دهی موجب افزایش نسبت برگ به ساقه و افزایش کیفیت و خوشخواری این گیاه در مدت زمان طولانی تر می شود. در تجزیه مرکب داده ها اثر سال برای تاریخ ظهر خوش و گرده افسانی معنی دار بود و میانگین زمان خوش دهی و گرده افسانی در ۱۳۸۰ دو هفته زودتر انجام گرفت (جداول شماره ۳ و ۴).

مقایسه میانگین تیمارها برای ارتفاع بوته و تراکم ساقه در جدول شماره ۵ درج شده است. ارقام ۱۷۶۵ (هلند) و ۱۳۸۸ (فاتو) با میانگین ارتفاع

جدول شماره ۴- میانگین ترایخ خوشده افشنایی در ارقام و اکوتیپ‌های چهار یکساله در سال‌های ۷۹ و ۸۰ و میانگین دو سال

میانگین	تاریخ گرده افشنایی			تاریخ خوشده			نام اکوتیپ					
	سال ۲	سال ۱	سال ۲	سال ۱	سال ۲	سال ۱						
۵۲/۶۰	dfe	۴۹/۴	bcd	۵۵/۸	bcde	۴۸/۷۸	defg	۳۱/۷	cdefg	۴۵/۸	bcde	۱۰۴۶
۵۲/۱۲	dfce	۵۲/۳	ab	۵۲/۱	def	۴۳/۲۱	bcd	۳۸/۹	ab	۴۲/۵	def	۱۰۰۱
۵۱/۹۶	dfge	۵۱/۱	abcd	۵۲/۹	ef	۴۹/۱۶	cdefg	۳۴/۰	bcde	۴۴/۳	cdef	Lm-V
۵۰/۹۳	fg	۴۷/۹	cdef	۵۲/۹	def	۴۰/۷۳	cdef	۳۳/۷	cdef	۴۷/۹	bcd	Lm-VI
۵۱/۷۰	dfge	۴۸/۹	bcde	۵۴/۵	def	۴۰/۲۶	cdefg	۳۳/۰	cdef	۴۷/۰	bc	۱۲۸۰
۵۲/۴۲	dfce	۵۱/۷	abc	۵۵/۱	cde	۴۰/۳۳	cdef	۳۵/۵	bcd	۴۵/۱	cde	۱۶۲۴
۵۱/۱۳	fge	۴۴/۳	efg	۵۸/۹	abc	۳۸/۳۱	efg	۲۷/۵	g	۴۹/۲	ab	۱۷۶۶
۵۷/۵۹	ab	۵۲/۱	ab	۶۲/۱	a	۴۲/۱۱	b	۳۴/۹	bcd	۵۱/۳	a	۳۹۳
۴۷/۷۷	h	۴۲/۷	g	۵۲/۷	ef	۴۵/۷۷	h	۲۸/۷	fg	۴۲/۷	ef	۱۲۱۶
۵۱/۷۱	dfge	۵۲/۴	abc	۵۱/۰	f	۴۷/۴۳	fgh	۳۴/۹	bcd	۴۱/۰	f	۳۷۳
۵۳/۹۷	cde	۵۱/۶	abc	۵۶/۳	bcde	۴۱/۸۷	bc	۳۷/۸	abc	۴۶/۳	bcde	۳۷۴
۵۲/۹۷	cde	۴۸/۸	bcde	۵۹/۱	ab	۴۰/۴۳	cdef	۳۱/۸	cdefg	۴۹/۱	ab	۲۳
۵۲/۱۰	cdfa	۴۷/۷	cdef	۵۹/۱	ab	۴۰/۱۰	cdefg	۳۱/۱	defg	۴۹/۱	ab	۱۷۶۵
۴۵/۲۱	bc	۵۱/۶	abc	۵۹/۳	ab	۴۵/۲۵	b	۳۶/۸	abc	۴۹/۳	ab	۱۳۸۹
۵۸/۳۱	a	۵۰/۲	a	۶۱/۶	a	۴۷/۲۰	a	۴۰/۷	a	۵۱/۷	a	۳۹۰
۵۴/۳۳	cd	۵۲/۱	abc	۵۶/۵	bcde	۴۰/۸۳	bcde	۳۵/۱	bcd	۴۶/۵	bcd	۱۲۶۸
۵۱/۷۴	dfge	۴۶/۵	defg	۵۷/۰	bcd	۴۹/۸۵	cdefg	۳۲/۷	cdef	۴۷/۰	bcd	۱۴۴۸
۴۹/۷۸	hg	۴۲/۶	fg	۵۰/۹	bcde	۴۷/۶۱	gh	۲۹/۳	efg	۴۵/۹	bcde	۱۳۸۸
۵۳/۸۰	cde	۵۱/۹	abc	۵۰/۷	bcde	۴۹/۵۰	cdefg	۳۳/۳	cdef	۴۵/۷	bcde	۱۲۰۴
۵۲/۶۷	cde	۵۲/۷	abc	۵۴/۶	def	۴۰/۴۰	cdefg	۳۶/۴	abc	۴۲/۶	def	Multimo
۵۳/۱۴		۴۹/۹۳		۵۶/۲۶		۴۰/۷۱		۳۳/۸۴		۴۶/۵۸		میانگین کل
**		**		**		**		**		**		معنی دار بودن F
۲/۳۸		۳/۵۴		۲/۷۶		۲/۳۸		۲/۶۲		۲/۶۳		LSD
۲/۵۸		۵/۱۷		۳/۵۶		۳/۴۱		۷/۷۸		۴/۱۱		CV%

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند از لحظه آماری اختلاف معنی داری ندارند

* = میانگین مربعات تیمارها به ترتیب در سطح ۵٪ و ۱٪ معنی دار هستند

این جهت اندازه گیری محیط یقه مد نظر قرار گرفت. اختلاف بین ژنتیپ‌ها برای محیط یقه که تخمینی از وضعیت پوشش گیاهی کرت ها می باشد در سطح احتمال ۵٪ معنی دار بود. رقم ۱۶۲۴ (هلند) با میانگین محیط ۶۷/۳۳ سانتی متر و ۱۳۸۹ کمترین محیط یقه را دارا بودند. اثر سال و اثر متقابل رقم × سال در سطح احتمال ۵٪ معنی دار بود و با افزایش دوره رشد گیاه، اندازه محیط بوته ها در سال دوم افزایش یافت (جدول شماره ۳ و ۶). یکی از صفات مهم در ارزیابی گیاهان علوفه ای دیزیستی ارقام است. ارقام Multimo (روسیه)،

معنی دار بود و میانگین تعداد ساقه در سال دوم با کاهش معنی داری مواجه بود (جدول شماره ۳ و ۵). افزایش تعداد ساقه های زایشی در چین اول هر سال مفید است زیرا موجب افزایش عملکرد بذر می شود و برای زاد آوری گیاه لازم است ولی افزایش نسبت ساقه به برگ در چین های دوم و سوم، موجب کاهش کیفیت علوفه می شود. زیرا درصد لیگکین در دیواره سلولی ساقه از دیواره سلولی برگها بیشتر است و این امر موجب کاهش قابلیت هضم ساقه نسبت به برگ می شود (۵). علاوه بر پنجه های زایشی، تراکم پنجه های رویشی در بوته نیز در افزایش عملکرد علوفه مؤثر هستند. به

چشم دائمی پنجه های بارور بعد از تولید بذر از بین می روند. بنابراین هر چه نسبت پنجه های زایشی به رویشی بیشتر باشد دیرزیستی گیاه کمتر است (۱۱). برخلاف این گزارش، رقم ۱۰۴۶ (ایران) با دارا بودن تعداد بیشتر ساقه زایشی دارای دیرزیستی بهتری بود. این امر ممکن است به این دلیل باشد که رقم ۱۰۴۶ (ایران) به مرور به شرایط آب و هوایی ایران سازگار شده

۱۷۶۵ (هلند) و ۱۰۴۶ (ایران) بیشترین نمره دیرزیستی را برای میانگین دو سال دارا بودند (جدول شماره ۶). هر سه رقم فوق تترابلوئید بودند. در مقابل ۱۲۱۶ (فرانسه) و ۳۹۰ (ایتالیا) کمترین دیرزیستی را دارا بودند و درصد بوته های خشک شده آنها بیش از سایر ژنوتیپ ها بود. عوامل متعددی در کاهش دیرزیستی گراس ها مؤثرند که یکی از آنها تولید پنجه های بارور است. در

جدول شماره ۵- میانگین ارتفاع بوته و تعداد ساقه در ارقام و اکوتیپ های چشم یکساله در سال های ۷۹ و ۸۰ و میانگین دو سال

نام اکوتیپ	ارتفاع بوته		تعداد ساقه		نام
	سال ۲	سال ۱	سال ۲	سال ۱	
۱۰۴۶	۷۵/۸۵	cd	۱۵۲/۷	a	۹۱/۶۹ a
۱۵۰۱	۶۷/۴۲	de	۴۷/۴۰	cdef	۳۲/۶۴ efg
Lm-V	۶۷/۴۳	de	۴۲/۶۰	cdefg	۳۱/۹۸ efg
Lm-VI	۸۲/۴۰	abc	۳۸/۲۰	efg	۲۸/۱۲ g
۱۲۸۰	۸۳/۰۴	abc	۴۴/۴۲	cdefg	۳۲/۲۴ efg
۱۶۲۴	۸۵/۱۹	abc	۴۲/۳۰	cdefg	۲۳/۰۵ efg
۱۷۶۶	۸۱/۲۹	abc	۵۳/۰۷	c	۳۷/۷۸ cde
۳۹۳	۶۶/۰۷	e	۴۷/۸۲	cde	۳۴/۸۵ cdefg
۱۲۱۶	۷۶/۵۹	bcd	۴۸/۸۹	cde	۳۵/۰۳ cdefg
۳۷۳	۸۴/۰۰	abc	۴۵/۶۴	cdefg	۳۳/۶۴ defg
۳۷۴	۸۰/۷۹	abc	۳۶/۰۰	g	۳۲/۲۴ efg
۲۳	۸۲/۹۶	abc	۳۶/۳۱	fg	۲۹/۷۵ fg
۱۷۶۵	۹۰/۹۷	a	۴۰/۵۲	defg	۳۰/۸۵ a
۱۳۸۹	۸۷/۳۸	a	۴۱/۵۸	defg	۳۲/۲۲ efg
۳۹۰	۸۴/۱۸	abc	۳۶/۴۱	fg	۳۲/۷۱ cfg
۱۲۶۸	۸۴/۸۰	abc	۴۴/۸۹	cdefg	۲۷/۳۴ cde
۱۴۴۸	۸۹/۰۳	a	۴۷/۹۸	cde	۳۶/۵۳ cdef
۱۳۸۸	۸۹/۲۹	a	۵۰/۷۸	cd	۴۰/۰۲ cd
۱۲۵۴	۸۹/۰۹	a	۴۹/۴۱	cde	۴۰/۷۲ bc
Multim 0	۸۷/۴۳	ab	۶۹/۱۰	b	۴۷/۴۴ b
میانگین کل	۸۱/۷۳		۵۰/۸۱	۲۴/۶۸	۳۷/۷۴
معنی دار بودن F	**		*	**	*
LSD	۸/۷۰		۹/۹۶	۴/۹۴	۶۷/۲۲
CV%	۶/۴۴		۱۱/۲۸	۱۱/۰۲	۹/۶۸

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند از لحاظ آماری اختلاف معنی دار ندارند

* و ** = میانگین مربوطات تیمارها به ترتیب در سطح ۵٪ و ۱٪ معنی دار هستند

ترتیب با مجموع عملکرد ۶/۸۳ و ۶/۴۵ تن در هکتار در سال کمترین ماده خشک علوفه را در سال تولید نمودند (جدول شماره ۷). رقم ایرانی ۱۰۴۶ با میانگین عملکرد ۹/۷۳ تن در هکتار در سال از لحاظ آماری اختلاف معنی داری با ارقام پرمحصول نداشت. در تجزیه مرکب داده های دو سال اثر ژنتیک، سال و اثر متقابل ژنتیک × سال معنی دار بود که نشاندهنده تفاوت است و دارای پتانسیل تولید ساقه بیشتر و دیرزیستی بیشتری است.

برای عملکرد علوفه خشک، در هر یک از چین ها و مجموع عملکرد علوفه سالیانه اختلاف معنی داری بین ارقام و اکوتیپ ها وجود داشت. اکوتیپ های ۱۲۵۴ (استرالیا) و ۱۴۴۸ (امریکا) با میانگین عملکرد سالیانه ۱۱/۲ تن در هکتار بیشترین و ارقام ۱۲۱۶ (فرانسه) و ۶/۷۹ (روسیه) به

جدول شماره ۶- میانگین محیط یقه و دیرزیستی در ارقام و اکوتیپ های چشم یکساشه در سال ۹۰ و ۹۱ و میانگین دو سال

نام اکوتیپ	محیط یقه						دیر زیستی
	سال ۲	سال ۱	میانگین	سال ۲	سال ۱	میانگین	
۱۰۴۶	a	۶/۵۶	a	۷/۱۰	a	۶/۷۳	ab
۱۴۴۸	fg	۳/۲۷	fg	۴/۳۳	fg	۶/۹۷	ab
۱۲۵۴	cd	۵/۲	cd	۴/۸۰	ef	۶/۲۳	a
۹۰	fg	۴/۳۳	fg	۳/۲۷	gh	۶/۷۹	ab
۶/۷۹	def	۴/۳۵	def	۵/۳۳	cdef	۶/۶۷	a
۶/۷۹	abc	۴/۷۳	abc	۷/۰۷	a	۷/۱۲	a
۶/۷۹	gh	۳/۵۶	gh	۲/۹۸	ih	۶/۷۱	a
۶/۷۹	efg	۴/۶۷	efg	۳/۳۸	gh	۶/۱۸	ab
۱/۹۲	i	۱/۹۲	i	۱/۸۹	i	۶/۳۶	ab
۷/۲۷	ab	۶/۸۰	ab	۵/۷۳	bcd	۶/۲۵	a
۶/۷۳	a	۶/۹۳	a	۶/۵۳	abc	۶/۱۳	ab
۷/۳۰	ab	۵/۸۰	ab	۶/۸۰	ab	۶/۵۷	ab
۷/۸۳	a	۷/۴۷	a	۶/۲۰	abcd	۶/۱۷	ab
۵/۴۳	abc	۵/۲۷	abc	۶/۶۰	ab	۶/۱۳	b
۲/۳۷	hi	۲/۳۷	hi	۲/۸۷	ih	۶/۹۴	ab
۶/۲۰	ab	۵/۷۳	ab	۶/۶۷	ab	۶/۳۰	a
۵/۴۷	bcd	۵/۴۷	bcd	۵/۲۷	def	۶/۹۶	bc
۷/۰۷	abc	۷/۰۷	abc	۴/۹۳	ef	۶/۰۴	bc
۷/۱۳	ab	۵/۹۳	ab	۶/۲۳	abcd	۶/۳۰	bc
۷/۸۷	a	۷/۰۷	a	۶/۶۷	ab	۶/۴۰	abc
۵/۲۲		۵/۲۲		۵/۲۳		۶/۸	
**		**		**		*	
۰/۹۷		۰/۹۱		۰/۹۲		۱۰/۹۶	
۱۳/۲۲		۱۲/۷۱		۱۲/۷		۱۲/۲۸	
						۸/۰۰	CV%
							Multim o
							میانگین کل
							معنی دار بودن F
							LSD
							CV%

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند از لحاظ آماری اختلاف معنی دارند

* و ** = میانگین مربوطات تیمارها به ترتیب در سطح ۵٪ و ۱٪ معنی دار هستند

علوفه در ارقام تترالپوئید در برخی از چین‌ها، برای مجموع عملکرد سالیانه اختلاف معنی داری بین دو گروه پلوئیدی مشاهده نگردید. اثر سال فقط برای عملکرد علوفه در سطح ۵٪ معنی دار بود بنحوی که عملکرد علوفه در هر دو گروه پلوئیدی در سال دوم بیشتر بود (نمودار شماره ۲). اثرات متقابل پلوئیدی × سال نیز برای عملکرد علوفه و تعداد ساقه (در چین ۱) در سطح ۵٪ معنی دار بود (نمودار شماره ۲). همانطور که ملاحظه می‌شود میانگین تولید ساقه (چین ۱) در هر دو گروه پلوئیدی در سال اول یکسان است ولی در سال دوم تعداد ساقه در دیپلوئیدها بطور معنی داری کاهش یافته است. برای میانگین عملکرد علوفه (چین ۱)، دیپلوئیدها و تترالپوئیدها به ترتیب در سال اول و دوم عملکرد علوفه بیشتری داشتند (نمودار شماره ۲).

نتیجه گیری

نتایج نشان داد که تنوع زیادی بین ارقام و اکوتیپ‌ها برای صفات مورد مطالعه وجود دارد. برای تاریخ ظهر خوش، اختلاف بین ارقام به ۱۱ روز رسید. از این صفت می‌توان برای تولید ارقام زوردرس و دیررس چشم یکساله استفاده نمود. ارقام زوردرس برای احیاء مرتعی که در معرض چرای زوردرس بهاره و ارقام دیررس برای چرای تاخیری در تابستانه و پاییزه مناسب می‌باشند. یکی از عوامل محدود کننده رشد در اوایل بهار، دمای کم در مراتع سردسیری است که برای غله بر این محدودیت پیشنهاد می‌شود ارزیابی ژرم پلاسم مرتعی در مناطق سردسیر کشور نیز انجام گیرد تا عامل مقاومت به سرما باشد. در سرمه دمای پایین تلقیق گردد. اکوتیپ‌های (استرالیا) و (آمریکا) با عملکرد ۱۱/۵ تن در هکتار بیشترین ماده خشک علوفه را در سال تولید نمذند. عملکرد علوفه رقم ۱۴۴۸ (آمریکا) در سال اول ۳/۶۶ تن در هکتار بود که از این رقم می‌توان برای کشت علوفه آبی در شرایط کج استفاده نمود. رقم ۱۷۶۵ (هلند) پراکنش عملکرد خوبی در تمام چین‌های برداشت شده داشت. نتیجه گیری از این آزمایش ممکن است به دو ایل دلایی محدودیت باشد. اول اینکه نتایج بدست آمده فقط مربوط به ارزیابی در یک محیط و دوم اینکه ژنتیک پهلوی های مورد استفاده بصورت فاصله دار کشت شده‌اند. بنابراین، قابلیت تفسیر این نتایج فقط برای محیطی است که در آن بررسی بعمل آمد است.

منابع مورد استفاده:

- ۱- پیمانی فرد، بهرام، بهروز ملک پور و مهدی فائزی پور، ۱۳۷۳ معرفی گیاهان مرتعی. نشریه شماره ۲۱ موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، چاپ سوم، تهران.
- ۲- جعفری. علی اشرف، مداح عارفی، حسن. و عبدی، نوراله. ۱۳۷۹. ارزیابی مقدماتی و بررسی اثرات زمان رسیدن و سطوح پلوئیدی روی تولید علوفه در ۲۹ ژنتیک چشم دائمی (*Lolium perenne*). نشریه تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتعی و جنگلی ایران شماره ۵، صفحات ۱۵۷-۱۲۳. انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، ایران.
- ۳- میین، صادق، ۱۳۵۹. رستنی های ایران، فلور گیاهان آوندی، جلد اول، شماره ۱۵۰۰، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.

عملکرد علوفه ارقام و اکوتیپ‌ها در دو سال پهله برداری است. میانگین عملکرد علوفه سالیانه از ۸/۶ به ۹/۸ تن در هکتار به ترتیب از سال ۷۹ به ۸۰ کاهش یافت (جداول شماره ۳ و ۷).

پراکنش تولید علوفه، ارتفاع بوته و ساقه دهی

در دوره رشد گیاه

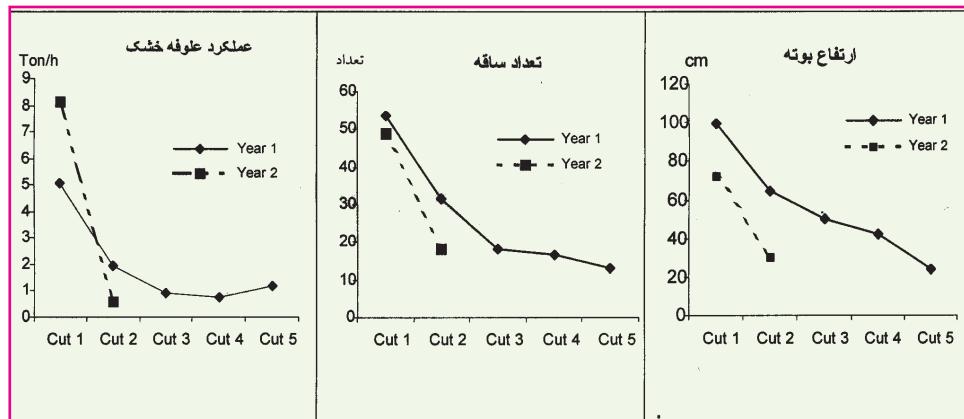
برای بررسی روند تغییرات فصلی تولید علوفه و صفات مورفوژیکی، داده‌های پنج چین سال ۷۹ و دو چین سال ۸۰ مورد تجزیه واریانس قرار گرفت. میانگین کل ارقام برای عملکرد علوفه و ارتفاع بوته و تعداد ساقه هر چین، در نمودار شماره ۱ نشان داده شده است. اختلاف معنی دار بین چین‌های برداشت شده مشاهده گردید و میانگین عملکرد علوفه از چین ۱ به چین ۵، رشد کاهشی داشت به نحوی که ۵۰٪ از مجموع عملکرد علوفه سال ۱۳۷۵ و ۵۹٪ از مجموع علوفه تولیدی سال ۱۳۸۰ متعلق به چین ۱ در سال ۷۹ مذکور شماره ۱. این امر نشان دهنده رشد بهتر ارتفاع و اکتمب گلدار فصل بهار است. زیرا در مرحله رشد زایشی، میزان رشد زایده به علت افزایش روند تقسیم سلولی افزایش می‌یابد (۱۱). کاهش عملکرد علوفه در چین بعدی ممکن است به این دلیل باشد که در اوآخر فصل تابستان و در فصل پاییز، با کاهش فتوسنتز و دما، رشد گیاه و عملکرد علوفه کاهش می‌یابد. با اینحال، افزایش رشد پاییزه و توسعه مدت رمان چرا در اوآخر پاییز یکی از اهداف اصلاحی در گراس‌ها می‌باشد که در کشور ما با توجه به کمبود علوفه حائز اهمیت است. پراکنش میانگین ارتفاع بوته و تعداد ساقه (پنجه‌های زایشی) ارقام در چین‌های مختلف در نمودار شماره ۱ آمده است. اثر فصل رشد (چین) برای هر دو صفت در سطح ۱٪ معنی دار بود. میانگین صفات در سال اول، از چین ۱ به چین ۵ روند کاهشی داشتند. همانطور که در نمودار شماره ۱ ملاحظه می‌شود بیشترین ارتفاع و تعداد ساقه متعلق به چین اول هر سال است که نشان دهنده رشد زایشی گیاه در فصل بهار است. افزایش تعداد ساقه های زایشی در چین‌های دوم به بعد موجب کاهش کیفیت علوفه می‌شود. زیرا درصد لیگنین در دیواره سلولی ساقه از دیواره سلولی برگها بیشتر است و این امر موجب کاهش قابلیت هضم ساقه نسبت به برگ می‌شود (Buxton, ۱۹۹۰).

اثرات پلوئیدی بر عملکرد علوفه و صفات مورفوژیکی

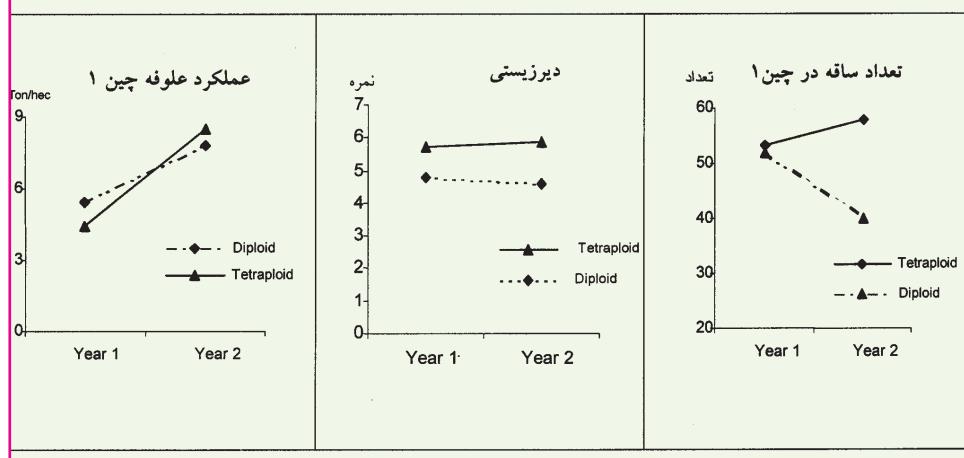
به منظور بررسی تاثیر سطوح پلوئیدی بر عملکرد علوفه و صفات مورفوژیکی، ارقام مورد مطالعه براساس سطوح پلوئیدی بعنوان دو تیمار در دو سال تجزیه واریانس مرکب شدند. اثر پلوئیدی فقط برای صفت دیرزیستی در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود و برای سایر صفات تفاوت معنی داری بین میانگین ارقام دیپلوئید و تترالپوئید مشاهده نشد. ارقام تترالپوئید دارای دیرزیستی بیشتری بودند (نمودار شماره ۲). نتایج مشابه توسط جعفری و همکاران (۲) و Baert (۶) در چشم دائمی گزارش شده است. با اینحال، نتیجه متضاد توسط Balasko و همکاران (۴) بدست آمد که در آن دیرزیستی ارقام دیپلوئید بیشتر بوده است. به رغم برتری تولید

مانگن، تمها هایی، که دارای چووف مشابهه، هستند از لحاظ آنها، اختلاف معنی داری، نداشند

^۹ = ملائکین، مدعیات تمثیلهایه ترتب در سطح ۵٪ و (۱٪ معنی دار هستند

نمودار شماره ۱ - روند تغییرات میانگین ارتفاع بوته، تعداد ساقه و عملکرد علوفه خشک زنوبیت های چجم یکساله در هر یک از چین های سال ۷۹ و ۸۰

نمودار شماره ۲- اثر متقابل پلوئیدی × سال برای تولید ساقه (چین ۱) دیرزیستی و عملکرد علوفه خشک در
زنوبیت های دیپلوبل و تترابلوبل چجم یکساله در سالهای ۷۹ و ۸۰

183.

- 8-Evans, G. M. and H. Rees, 1971. Mitotic cycles in dicotyledones and monocotyledons. *Nature* 233: 350-351.
 9-McLean, S. C., and C. E. Watson. 1992. Divergent selection for anthesis date in annual ryegrass. *Crop Science* 32: 847-851.
 10-Steel, R. G. D. and J. H. Torrie, 1980. Principles and procedures of statistics: A biometrical approach. Second edition McGraw-Hill Book Company, London, 633 pages.
 11-Wilkins, P.W. 1991. Breeding perennial ryegrass for agriculture. *Euphytica* 52: 201-214.
 12-Wilman-D; Gao-Y 1996. Herbage production and tiller density in five related grasses, their hybrids and mixtures. *Journal of Agricultural Science* 127: 57-65.

4-Balasko, J.A., G.W. Evers and R.W. Duell, 1995. Bluegrasses, Ryegrasses, and Bentgrasses. In: "Forages" (eds. Barnes et al.), Iowa State University Press, Iowa, USA, 357-372.

5-Buxton, D.R. 1990. Cell wall components in divergent germplasm of four perennial forage grass species. *Crop Science* 30: 402-408.

6-Baert, J.(1994). Dry matter content of induced tetraploid forages. Proceeding of the 19th EUCARPIA Fodder Crops Section Meeting Brugge, Belgium, pages 117-127.

7-Chestnutt, J.C., J.C. Murdoch, F.J. Harrington and R.C. Binnie, 1977. The effect of cutting frequency and applied nitrogen on production and digestibility of perennial ryegrass. *Journal of the British Grassland Society* 32: 177-